

[Friis-Skotte.]

spurgt og fik Lejlighed til at udtale sig frit, tør jeg naturligvis ikke fremsætte nogen Mening om. Spørgsmaalet har ikke været forelagt i Raadet og er følgelig heller ikke drøftet dér. Men jeg vil paa Forhaand tro, at jeg ikke vil staa helt ene med mine Betænkeligheder ved den Løsning, der her søges af dette Spørgsmaal.

Hovedparten af de mange Henvendelser, der er fremkommet til Regeringen i Anledning af dens Bekendtgørelse i Foraaet om at ville lave Avancementsstillinger for Assistenten, gaar, saa vidt det er mig bekendt, ud paa, at man skulde raade Bod paa de daarlige Avancementsforhold i de andre Lønklasser ved at give et særligt Løntillæg eller Trøstillæg, ganske som man i 1919 ved Lønningsloven gav Assistenten et saadant Trøstillæg paa 240 Kr. I Underbilag 2 til Lovforslaget findes en saadan Henvendelse aftrykt, der er indkommet fra 14 Tjenestemandorganisationer, alle henhørende under Embedsklasserne, om et saadant Trøstillæg paa 240 Kr., og det er mig bekendt, at den store Centralorganisation I., altsaa Funktionærklassens Organisation, efter at de enkelte mindre Organisationers Henvendelse var blevet afvist af de paagældende Fagministre, under 12. November i Aar ved Henvendelse til Finansministeren har ansøgt om paa Grund af de daarlige Avancementsforhold og Inddragningen af Avancementsstillinger indenfor Etaterne at faa tildelt et Alderstillæg eller Trøstillæg paa 120 Kr. aarlig efter 25 Aars Tjeneste uden Avancement ud over 15de og 16de Lønningsklasse, som jo er Funktionærernes Bundklasse. Det er mig ogsaa bekendt, at Finansministeren omgaaende, allerede den 16. November, har givet Afslag med Henvisning til den forestaaende Revision af Lønningsloven.

Som jeg ser nu, har Udvalget angaaende Overassistenten i sin Betænkning fejlet disse 14 mindre Organisationers Henvendelse om Trøstillæg væk med en Bemærkning om, at Trøstillæg er et Lønsørgsmaal og ikke et Avancementsspørgsmaal. Men det er jo fuldstændig forkert. Trøstillæget til Assistenten blev, saaledes som Udvalget selv historisk redegør for, givet ikke som Løntillæg til Assistentklassen, men for at raade Bod paa de daarlige Avancementsudsigter. Det er altsaa en ren og skær Erstatning for manglende Avancement. Udvalget oplyser selv, at der endda var Stemning fra en enkelt Side indenfor Kommissionen for, at saadanne Indehavere af Trøstillæg skulde have Lov

til at benævne sig Overassistenter; i saa høj Grad mener man det fastslaet, at dette er et Tillæg, der erstatter Avancement, ikke et Løntillæg.

Det er derfor, forekommer det mig, ganske ved Siden af, naar Henvendelser om et lignende Trøstillæg fra de smaa Organisationer indenfor Embedsklasserne og fra den store Centralorganisation I. for Funktionærer fra alle Sider afvises og henvises til Lønningslovens Revision som ikke havende logisk Forbindelse med Avancementsspørgsmaalet for Assistenten. Nej, det ulogiske ligger i Virkeligheden hos Finansministeren og hos Udvalget.

Havde man i Udvalget tænkt og handlet logisk, vilde man have sagt som saa: Assistenten fik i 1919 et Trøstillæg paa 240 Kr., udtrykkelig betegnet som Erstatning for de daarlige Avancementsudsigter; nu staa Udvalget med den Opgave at forbedre disse Avancementsforhold gennem en særlig Overassistentstilling; nu vel, saa inddrager vi samtidig det Trøstillæg, som Lønningsloven gav under de daarlige Avancementsforhold.

Havde man ræsonneret og handlet saa logisk, var det for det første muligt, at den nye Ordning til en vis Grad havde kunnet hvile i sig selv; men for det andet kunde man jo saa med nogen Ret have afvist Henvendelser om Trøstillæg fra de andre Organisationer. Men saadan gør man altsaa ikke. Man bevarer dette Trøstillæg for Assistenten og skaffer disse tillige det Avancement, som Trøstillæget hidtil har skullet ækvivalere, og et Krav fra de øvrige Lønningsklassers Repræsentanter om at blive stillet — ikke paa samme Fod, det kræves ikke, man kræver ikke baade Trøstillæg og Avancement, men kun det første; det sidste maa erkendes ikke at kunne skaffes —, et saadant Krav kan Rigsdagen efter min Mening ikke sagligt afvise, hvis den vil fremme nærværende Lovforslag.

Tilmed kan det ikke bestrides — og i saa Henseende kan det ikke nytte at gaa tilbage til Aarhundredskiftet, vi er virkelig nødt til at holde os til 1919 —, at Lønningerne for de forskellige Stillinger er blevet afvejet under Hensyn til Avancement og Ikke-Avancement; for det har jo været bl. a. grundlæggende for Lønningen for Landpostbude og Lærere, som ikke kan vente noget synderligt Avancement. Det er altsaa et Hensyn, der er taget ved Lønningen, at der er Stillinger, som skal dækkes med Alderstillæg, fordi der ikke kan blive meget Avancement.